

Arrest

nr. 179 873 van 20 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. MBOG en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 2 februari 1995 te Kumasi.

Op 24 september 2016 diende u een eerste asielaanvraag in, in het transitcentrum Caricole. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 4 november 2016. Op 17 november 2016 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing

van het Commissariaatgeneraal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 178622) van 29 november 2016. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 1 december 2016 diende u een **tweede asielaanvraag** in, in het transitcentrum Caricole. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 2 december 2016) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U bevestigde niet te kunnen terugkeren naar Ghana omdat u problemen kende omwille van uw lesbische geaardheid.

U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgend document neer: een kopie van een arrestatiebevel op naam van Fauzia Ibrahim.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw **eerste asielaanvraag** door de Commissaris-generaal op 4 november 2016 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing betwist dat u homoseksueel (lesbisch) geaard zou zijn en dat de door u ingeroepen problemen omwille van deze geaardheid plaats zouden gevonden hebben (zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 4 november 2016). Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 29 november 2016 onder meer geconcludeerd "De Raad is van mening dat de voorgehouden problemen en de geloofwaardigheid van verzoekster dermate worden ondermijnd, dat de voorgehouden asielmotieven geheel onbestaand zijn" (zie arrest RvV nr. 178622). In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt, een arrestatiesbevel op naam van Fauzia Ibrahim, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien blijkt het arrestatiebevel grotendeels onleesbaar door de slechte kwaliteit van de kopie/fax.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er, gezien er geen andere verblijfsprocedures zijn ingediend waarvoor DVZ verantwoordelijk is, er dus geen schending van artikel 3 EVRM is aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de procedure

2.1. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling een volgende asielaanvraag indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de asielzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengen.

Deze verklaring wordt ondertekend door de asielzoeker. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om te ondertekenen. Deze verklaring wordt onverwijld overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

2.2. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980. Verzoekster meent dat de door de commissaris generaal aangehaalde elementen geen determinerend karakter hebben om de weigering van de vluchtelingstatus en de status van subsidiaire bescherming te rechtvaardigen. Verzoekster stelt dat de "In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert, heeft verzoekster wel nieuwe documenten neergelegd in de zin van de vreemdelingenwet. Verzoekster legde een kopie van het arrestatiebevel opgemaakt door haar nationale autoriteiten waaruit duidelijk blijkt dat ze actief opgezocht wordt wegens haar seksuele geaardheid. De ernst van een dergelijk arrestatiebevel kan niet betwist worden. Uit het document in kwestie blijkt duidelijk dat de nationale autoriteiten van verzoekster op de hoogte zijn van haar lesbische geaardheid en dat ze verzoekster daardoor vervolgen. Uit het neergelegde document blijkt tevens dat de opzoeking van verzoekster niet louter passief is. De autoriteiten hebben de opdracht gegeven aan alle leden van de ordediensten om verzoekster te identificeren en de arresteren wegens haar seksuele geaardheid. Het dan ook duidelijk dat verzoekster door de nationale autoriteiten actueel vervolgd wordt wegens haar homoseksuele geaardheid. De ernst van het voorgelegde document vereist een ernstig onderzoek door de asielinstanties. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de commissaris generaal niet overging tot een grondig onderzoek van het document. De commissaris werpt het gebrek van origineel op.

Het gebrek van origineel kan niet als voldoende reden worden ingeroepen om geen grondig onderzoek uit te voeren. De commissaris generaal beschikt over voldoende middelen om na te gaan in welke mate de documenten al dan niet door de bevoegde autoriteiten gemaakt werden. Het door verzoekster neergelegde arrestatiebevel bevat ten minste de naam van de bevoegde autoriteiten. De commissaris generaal toont niet aan dat deze autoriteiten gecontacteerd werden”.

2.3. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.4. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.5. In zoverre verzoekende partij aanvoert dat bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de nieuwe elementen, dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins op een afdoende manier de door verzoekende partij neergelegde bewijsstuk, waaruit blijkt dat zij nog steeds vervolgd wordt, aan een grondig onderzoek heeft onderworpen gaat zij voorbij aan uitvoerige motivering van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoekende partij werden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover zij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald asielverzoek in overweging te nemen indien er nieuwe elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die “*de kans aanzienlijk groter maken*” dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen “*de kans aanzienlijk groter maken*”, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen en/of deze een andere zienswijze kunnen geven op verzoeksters asielmotieven.

In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de commissaris-generaal met de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag aldus geen beslissing genomen over de gegrondheid van de asielaanvraag.

2.6. Wat de nieuwe elementen betreft verklaarde verzoekende partij dat ze tijdens haar eerste aanvraag geen documenten had om haar asielrelaas te staven. Ze brengt thans een nieuw document bij, met name een arrestatiebevel op haar naam. Verzoekster meent dat haar vervolging hieruit onbetwist kan blijken.

Echter verzoekster gaat eraan voorbij dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten.

De Raad stelde reeds dat *“de geloofwaardigheid van het relaas wordt ondermijnd nu verzoekster noch de naam kent van diegene die M. en A. betrapte, noch van de drie moslims die deel uitmaakten van de moslimraad van Zongo. Ook al vernam verzoekster de gebeurtenissen via A. en is verzoekster na deze gebeurtenissen niet meer naar haar wijk teruggekeerd, dan nog acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster geen enkele naam kan geven van welke personen achter de voorgehouden gebeurtenissen zouden zitten die de aanleiding waren voor haar vlucht uit Ghana. Verzoekster kan weliswaar in algemene zin worden gevolgd dat onvoorzichtigheid kan leiden tot een betrapping, maar hiermee stelt verzoekster geenszins de motivering van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht”*. Voorts meende de Raad in zijn arrest dat de *“Commissaris-generaal heeft immers op goede gronden vastgesteld dat verzoekster, bij confrontatie met onwaarschijnlijkheden en incoherenties in haar verklaringen deze telkens aanpast. Het gaat daarbij niet over de betrapping op 30 augustus 2016, maar wel over het tijdstip waarop A. verzoekster heeft ingelicht over de gebeurtenissen, alsook over het tijdstip waarop verzoekster het huis van haar tante zou hebben verlaten. Ook over de wijze waarop A. verzoekster heeft geïnformeerd legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af, waarbij het volharden in een versie geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verzoekster kan niet in redelijkheid de motivering betwisten dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het tijdstip en over de wijze waarop A. haar de informatie gaf. Wat de toelichting betreft dat zij betwist dat zij gedurende de laatste twee jaar geen vast adres had en bijgevolg de verklaringen afgelegd bij aanvang van de asielprocedure ontkent, herhaalt de Raad dat het louter volharden in een bepaalde versie van het asielrelaas de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. De wisselende verklaringen over haar verblijfplaatsen doen ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweringen dat zij problemen had in de woning van haar tante. Verzoekster tracht de tegenstrijdige verklaringen over het begin van haar relatie met M. te minimaliseren als een vergissing. Dit wordt door de Raad echter niet aanvaard aangezien het gaat over ofwel een onbekende maand in 2014 ofwel over 2013. Verzoekster kan zelfs niet bij benadering zeggen wanneer deze relatie ontstond en zij heeft hierover geen doorleefde verklaringen afgelegd, terwijl dit de enige relatie was die zij heeft gehad”*.

Aldus besloot de Raad in zijn arrest nr. 178 622 van 29 november 2016 dat niet aannemelijk is dat verzoekster lesbisch is, noch dat zij de problemen heeft meegemaakt die zij poneert. Ter terechtzitting is bovendien nog gebleken dat verzoekster niet eenduidig kan stellen of de vrouw de gestraft werd 'levend verbrand' werd of 'gestenigd'. Wanneer verzoekster hierop gewezen wordt beperkt ze zich tot het stellen dat de vrouw in ieder geval gedood werd. Uit dergelijke oppervlakkige verklaringen over bijzonder ingrijpende feiten kan slechts worden afgeleid dat verzoekster deze gebeurtenissen niet heeft meegemaakt.

2.7. De Raad benadrukt ten slotte dat een document slechts één element is in het asielrelaas en de bewijswaarde afhangt van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

De CGVS besluit terecht *“dat moet worden vastgesteld dat het louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien blijkt het arrestatiebevel grotendeels onleesbaar door de slechte kwaliteit van de kopie/fax”*.

2.8. In de bestreden beslissing wordt aldus duidelijk toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot zijn besluit komt. Verzoekster kan menen dat de *“ernst van een dergelijk arrestatiebevel kan niet betwist worden”* doch het volstaat niet louter documenten neer te leggen zonder dat wordt aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

Door de vaststelling dat het een fotokopie is en verzoekster ook thans niet toelicht waarom dit stuk wel betrouwbaar zou zijn, worden allerm minst de conclusies van de commissaris-generaal in dit verband ontkracht.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend beroep geen ernstige poging wordt ondernomen om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft. Zij beperkt zich immers in wezen tot het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen en de stelling dat de neergelegde faxkopie van het arrestatiebevel ter staving van haar relaas het meer dan aannemelijk maken dat er een reële kans op vervolging is in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, wat evenwel geen dienstig verweer vormt om aan te tonen dat verzoekster inderdaad lesbisch is en jarenlang een verhouding heeft gehad met een andere Ghanese vrouw. Aldus vermag verzoekende partij niet afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die dan ook staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.10. De overige stukken en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.11. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK